

202.

(Vistryck: Stockholm, Elmén och Granberg, 1825.)

Något fort.



1. Som en eld och som ett v -der, Som en tan - ke,
Som en bro af tun-na br -der Bry - tes af den



som en dröm, Som en brand bland sp n och stic-kor,
min-sta ström,



Som en gni - sta i - bland krut, Så är k r - le-



ken hos flic-kor: T n-des fort, men slock-nar ut.

2. Som en ek, på klippan rotad,
Som en jude i sin tro,
Som en vall, af b ljan hotad,
Som en t rna på en bro,
Som den l n, som Nisse sparar,
Och som Noak i sin ark,
Så är kärleken hos karlar:
T ndes sent, men brinner stark.

3. Som ett skepp förutan segel,
Som en brandvakt utan saks,
Som en pänning utan prägel,
Som en bistock utan vaks,
Som en krog, där ej fins dricka,
Som en fästmö utan ring,
Så är gossen utan flicka:
Uselt och ett ömkligt ting.
4. Som en härre utan pängar,
Som en trädgård utan frukt,
Som fiolen utan strängar,
Som en blomma utan lukt,
Som en väg, som hvar man känner,
Men som intet färdas fås,
Så är flickor utan männer:
Svaga käril, ja, gunås!